

ת"פ 42756/07/16 - מדינת ישראל נגד אימן קטמיר

בית משפט השלום בפתח תקווה

07 פברואר 2017

ת"פ 42756-07-16 מדינת ישראל נ' קטמיר

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אימן קטמיר ע"י ב"כ עו"ד סיון חיימוב

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות לאחר, בהתאם למפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 24.7.16, נסע הנאשם, שהינו תושב האזור, באוטובוס קו 186 בפתח תקווה, וזאת ללא היתר כדין.

בנסיבות אלה כאשר התבקש הנאשם להזדהות ע"י שוטר, מסר הנאשם לשוטר תעודת זהות ירוקה עם תמונה של הנאשם והיתר כניסה לישראל עם הפרטים של יאסר אל עלו ת.ז. 906241815.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם.

מגיליון ההרשעות עולה כדלקמן:

הנאשם הורשע בשנת 2009 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזרו עליו 7 ימי מאסר וחודשיים מאסר על תנאי.

בשנת 2010 הורשע בעבירות של התחזות, שימוש במסמך מזויף וכניסה שלא כחוק ונגזר עליו מאסר בפועל למשך חודש ויום, כן הופעל המאסר המותנה בן חודשיים שהיה תלוי ועומד כנגדו כך שעל הנאשם נגזר מאסר למשך 3 חודשים ויום. כן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בת"פ (שלום פ"ת) 11552-10-15 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזרו עליו 14 ימי מאסר וכן הוטלו עליו חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

מע"ת זה הינו בר הפעלה. גזר הדין צורף.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם יליד 1984, הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירה של שב"ח.

נטען כי לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות על חוק הכניסה, וכן בעבירת התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף.

נטען כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה של חודשיים.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם ריבונות המדינה שזכותה לקבוע את זהות הנכנסים בשעריה, ובטחון הציבור.

נטען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, בהתייחס לעבירה הנלווית, נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה טענה כי מחד גיסא יש לשקול לקולא את הודאתו של הנאשם והחסכון בזמן שיפוטי ומנגד את עברו הפלילי של הנאשם, אשר עבר את העבירות נשוא תיק זה כשמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו.

לאור זאת, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם שהוצג וכן להפעיל במצטבר את המאסר המותנה מת"פ 11552-10-15, ובנוסף להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

צוין כי בתיק קיימת הפקדה של 3,000 ₪.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם התייחסה למתחם הענישה לו עתרה המאשימה.

נטען כי המתחם שצוין הינו בניגוד לפסיקה הנהוגה בהתאם להלכות שנקבעו בבית המשפט העליון, לפיהן מתחם הענישה בעבירות מסוג נע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשים שכוללים בתוכם גם את המאסר המותנה.

כן נטען כי בהתאם לפסיקה אף נאשמים בעלי עבר פלילי ואף מקרים בהם קיימים מאסרים על תנאי נהנים מאותו מתחם וגזירת העונש תהיה בתוך המתחם הנ"ל.

ב"כ הנאשם עתרה כי בעניינו של הנאשם יוארך המאסר המותנה וזאת לאור פסיקה רלוונטית מבתי המשפט השונים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הינו בן 32, שזו לא פעם ראשונה שנכנס לישראל.

נטען כי הנאשם מסר בחקירתו במשטרה כי בגלל שנכנס פעמיים בעבר בהיותו רווק הוא כנראה לעולם לא יקבל היתר כניסה לישראל, והסיבה שנכנס היא לצרכי פרנסת ילדיו.

נטען כי לנאשם שלושה תינוקות קטנים בבית, הגדול בן שנתיים וחצי, השני בן שנה וחצי ולפני מספר ימים אשתו ילדה
בניתוח קיסרי תינוק נוסף.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם אחראי על פרנסת ילדיו, אך נושא גם בנטל פרנסת אביו ואמו ואחיו הקטנים.

ב"כ הנאשם הגישה מסמך רפואי בדבר מצבו הרפואי של אביו של הנאשם, לפיו האב נפגע בתאונה שגרמה לכריתת
אצבעות 2-5 בכף יד ימין והוא אינו יכול לעבוד בכל עבודה. בנוסף, מצוין במסמך כי הוא סובל ממחלת לחץ דם וסוכרת,
ונוטל תרופות באופן קבוע, ונמצא במצב של 70% נכות כללית.

ב"כ הנאשם טענה כי לנאשם ניתנו היתרי כניסה שלוש פעמים למרחב התפר, כאשר ההיתר הינו לעיסוק חקלאי במרחב
התפר.

נטען כי אישור אחד תקף עד ליום 27.5.18.

ב"כ הנאשם טענה כי קיים קושי במציאת עבודה במרחב התפר בחקלאות, ולכן לנאשם לא נותרה ברירה אלא להיכנס
לארץ על מנת לעבוד והתפרנס.

נטען כי גם העבירה הנלווית שעבר הנאשם היתה במטרה להכשיר את הכניסה ובמטרה למצוא עבודה ולהתפרנס,
כאשר לא מדובר בעבירות נלוות המלמדות על כניסה למטרה פלילית, כגון עבירות רכוש ואלימות.

נטען כי עברו הפלילי של הנאשם הינו תמיד בעבירות הקשורות לכניסה לישראל, וכולן למטרת תעסוקה.

נטען כי האישורים שקיבל הנאשם מלמדים על כך שהוא עבר את כל המסננות הבטחוניות הנדרשות ושהוא אינו מהווה
סכנה בטחונית לאזרחי המדינה.

ב"כ הנאשם טענה שפעמים רבות מוארכים המאסרים המותנים על ידי בתי המשפט ובייחוד כאשר המתחם שנקבע מציב
רף עליון של חמישה חודשים.

הוגשו רע"פ 3242/13 **האבט חמיס נ' מד"י** ורע"פ 1441/14 **ג'ראדאת נ' מד"י** אשר נדונו במשותף.

באותם עניינים הורשע הנאשם בעבירות של שהיה בלתי חוקית והכשלת שוטר. כנגד הנאשם עמד עונש מאסר מותנה
בר הפעלה של ששה חודשים. הנאשם נשוי לישראלית יהודיה ולהם 5 ילדים קטינים הסובלים מקשיים שונים. בנסיבות
אלה הוארך המאסר המותנה למשך שנה נוספת ע"י בית משפט השלום.

בערעור שהוגש, החמיר בית משפט המחוזי בעונשו של הנאשם והעמידו על 5 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל בחופף את
המאסר המותנה, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור וקבע כי יש להאריך את המאסר המותנה למשך שנתיים נוספות.

כן הוגש ת"פ (שלום רמלה) 39348-01-14 **מד"י נ' אנס מצאלחה ואח'.**

באותו ענין הורשע הנאשם בעבירה של שב"ח והפרעה לשוטר וכנגד הנאשם עמד מאסר מותנה של ארבעה חודשים. בית המשפט האריך את התנאי וקבע שיש להחיל את הלכת **אל הרוש** גם על נאשמים בעלי עבר פלילי שכן לאור תיקון 113, עברו הפלילי של הנאשם לא יחשב בקביעת המתחם עצמו.

באותו ענין אף ציין בית המשפט כי באם יופעל המאסר המותנה יוצר מצב בו העונש שייגזר יהיה ברף העליון של הלכת **אל הרוש**, ואין זה מוצדק בנסיבות העניין.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לאמץ קביעות אלה אף בענייננו.

כן הוגשו ת"פ (שלום חדרה) 42448-02-15 **מד"י נ' עבד אל חק** בו הורשע הנאשם בעבירה של כניסה שלא כדין. בית המשפט האריך מאסר מותנה שעמד כנגד הנאשם בהיות הנאשם נשוי לישראלית ולו 3 ילדים והכניסה לישראל נעשתה בכדי להתאחד עם משפחתו ולפרנסם ועל כן יש לראות בכך נסיבות הומניטריות.

גם בת"פ (שלום עכו) 53559-03-16 **מד"י נ' קוצי קלאולה ואח'** האריך בית המשפט מאסר מותנה בן 4 חודשים. וכך אף בת"פ (שלום כ"ס) 49611-06-13 **מד"י נ' אלרחי מראעבה**, ובת"פ (שלום ת"א) 21188-12-12 **מד"י נ' נעים אבו עלפה**, וכן בת"פ (שלום רמלה) 34259-03-14 **מד"י נ' זגייר דעאגנה** הוארך המאסר המותנה של שוהה בלתי חוקי בנסיבות דומות.

הוגשה פסיקה נוספת ברוח זו.

ב"כ הנאשם טענה כי על אף שהנאשם מודע לאפשרות שליחתו למאסר, הוא נכנס לישראל בכדי להישפט, למרות שבקלות יכול היה שלא להתייצב, כפי שנעשה במקרים רבים על ידי נאשמים אחרים תושבי האזור.

נטען כי יש לשקול זאת לטובת הנאשם.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ הנאשם להארכת המאסר המותנה.

נמסר כי הנאשם היה עצור שמונה ימים, שכן התקשה בהשגת כספי ההפקדה שנדרשו.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון

הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות וטען כי נכנס רק במטרה להתפרנס.

הנאשם טען כי הוא אחראי על פרנסת ילדיו ואביו שאינו עובד ומסיבה זו נכנס לישראל.

חמתו של הנאשם גב' עודה ביקשה אף היא לומר את דברה בדיון

חמתו של הנאשם ביקשה מבית המשפט שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בהתחשב בהיותו אב לילדים קטנים, ומטופל באשתו שילדה לאחרונה בניתוח קיסרי.

דין

עם כל האהדה למצבם הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו, שהיה המניע לכניסתו לישראל, איני רואה מקום להימנע מהפעלת המע"ת התלוי נגדו.

ראשית, עברו הפלילי של הנאשם כולל לא רק עבירות כניסה לישראל שלא כחוק אלא גם עבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות כאחר לצורך "הכשרת" השהיה והטעיית גורמי האכיפה, והעובדה כי גם במקרה שבפני לווה עבירת השב"ח בהצגת תעודה של אחר, הנושאת את תמונתו של הנאשם, מהווה נסיבה מחמירה בגזירת העונש בתוך המתחם, גם אם תוחל עליו הלכת **אל הרוש**.

שנית, המע"ת התלוי נגד הנאשם הינו מתון ומידתי ביחס לעונש הראוי, ואינו מציב את הענישה ברף הגבוה, בניגוד למקרים בהם הוארכו מאסרים מותנים.

שלישית, חלף פרק זמן של פחות משנה מאז הטלת המע"ת ועד ביצוע העבירות נשוא תיק זה.

לפיכך לא מצאתי הצדקה להארכת המאסר המותנה. יחד עם זאת, לנוכח נסיבותיו המשפחתיות הלא פשוטות של הנאשם, אני מורה כי העונש שיוטל יחפוף ברובו את המע"ת שהופעל.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המע"ת של חודשיים שנגזר על הנאשם בת"פ 11552-10-15.

אני גוזרת עליו בגין העבירות נשוא תיק זה חודש מאסר בפועל, שמחציתו תרוצה בחופף ומחציתו במצטבר למע"ת שהופעל, כך שבסך הכל ירצה הנאשם חודשיים וחצי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי המעצר - 24.7.16 עד 31.7.16.

מע"ת של חודש ימים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

חודשיים מע"ת למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה של התחזות כאחר או שימוש במסמך מזויף.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, במעמד הצדדים.